

Poselstwo siódme

Chrystus wszystkim na budowę Bożej świątyni

Wersety biblijne: Ezd 5,1-2; Za 1,1.7-17; 2,5-17; 3,9; 4,7; 6,12-13.

I. Boża świątynia stanowi cel odwiecznej Bożej ekonomii – Ef 1,10; 3,9; 1 Tm 1,4; J 2,19-22; 1 Kor 3,16-17; Ef 2,21; Obj 21,2.22:

- A. Świątynia w Starym Testamencie przedstawia w formie typu zarówno pojedynczego Chrystusa, jak i Chrystusa zbiorowego, kościół – 1 Krl 6,1-2:
 - 1. Po pierwsze, świątynia przedstawia w formie typu pojedynczego, wcielonego Chrystusa, który jest mieszkaniem Boga na ziemi – Kol 2,9; J 1,14; 2,19-22.
 - 2. Świątynia przedstawia również w formie typu Chrystusa zbiorowego, kościół, który jest powiększoną świątynią, jedyną Bożą budowlą we wszechświecie – Mt 12,6; 1 Kor 3,16-17; 12,12; Ef 2,21.
- B. Kościół jest Bożą świątynią; taki kościół jest przybytkiem świętego Boga, świątynią, w której mieszka Duch Boży – 1 Kor 3,16-17:
 - 1. Świątynia Boga w wersecie 16 oznacza wszystkich wierzących razem w danej miejscowości, zaś świątynia Boga w wersecie 17 oznacza wszystkich wierzących na świecie.
 - 2. Jedna duchowa Boża świątynia we wszechświecie znajduje wyraz w wielu miejscowościach na ziemi; wyraz ten stanowi świątynię Boga w tej miejscowości – Ef 2,21-22.
- C. W Nowej Jeruzalem nie ma świątyni, gdyż jej świątynią jest Pan Bóg Wszechmogący i Baranek – Obj 21,22:
 - 1. W nowym niebie i nowej ziemi świątynia Boga powiększy się do rozmiarów miasta.
 - 2. Całe miasto będzie świętym świętych; nie będzie w nim więc świątyni – w. 16.

II. Centrum oraz cel walki, jaką Szatan toczy z Bogiem, wiąże się z Bożą świątynią – Mt 16,18; J 2,19-22; Dn 11,36-45:

- A. Bóg pragnie mieć na ziemi miejsce, gdzie Jego lud będzie oddawał Mu cześć, co świadczy o Jego ustawicznym zainteresowaniu ziemią – 1 Krl 7,51; 8,10-11.

- B. Szatan bez przerwy walczy, by zniszczyć Bożą świątynię – 2 Krl 25,1-4.9; Ezd 5,13; 6,15; Dn 11,21-35; Mt 22,7; 24,1-2.15; 2 Tes 2,3-4.8; Obj 11,1-2.

III. Zachariasz prorokował, aby pomóc powracającym Izraelitom w dziele budowy świątyni; w związku z zachętą i pomocą, jakie płynęły z prorokowania proroków Aggeusza i Zachariasza, dzieło odbudowy dalej trwało – Ezd 5,1-2:

- A. Zachariasz narodził się w niewoli w rodzinie kapłańskiej; wpierw był kapłanem, a później stał się prorokiem – Ne 12,1.4.12.16; Za 1,1.
- B. Zachariasz bardzo dużo mówił na temat Chrystusa, gdyż jego posługa wywodziła się z kapłaństwa i kapłaństwo było jej podstawą; przepowiadał on wyłącznie Chrystusa, nic innego i mówił tylko o Chrystusie, o niczym innym, gdyż był kapłanem, który przez cały czas miał styczność z Panem – 9,9; 11,7.12-13; 12,10; 14,17.

IV. Księga Zachariasza objawia, że Chrystus jest wszystkim dla odzyskania budowy Bożego domu, Bożej świątyni:

- A. Potrzebujemy niebiańskiej wizji, by ujrzeć na temat Chrystusa to, co wiąże się z odzyskiwaniem budowy Bożej świątyni – 6,12-13.
- B. W Ks. Zachariasza 1,7-17 widzimy wizję człowieka, który dośiada czerwonego konia i stoi pośród mirtów:
1. Człowiek ten jest Aniołem Jahwe, Chrystusem w człowieczeństwie – w. 11; Wj 3,2a.4-6.13-15; 23,20; 32,34.
 2. Czerwony koń symbolizuje prędkie poruszanie się Chrystusa w odkupieniu, którego On dokonał, przelewając swoją krew – Za 1,8; Ef 1,7; 1 P 1,18-19.
 3. Bóg posłał odkupieńczego Chrystusa jako człowieka i Anioła Jahwe, by był z upokorzonym, a mimo to drogocennym ludem Izraela (symbolizowanym przez mirty) w niewoli – Za 1,8.
 4. Chrystus wstawiał się za tymi, którzy przebywali w niewoli i Jahwe odpowiedział na Jego modlitwę słowami: „Znów okażę Jerozolimie Moją wielką litość. Tam Mój dom znów zostanie zbudowany – mówi Jahwe Zastępów” – w. 12, 16.

- C. W wersetach 2,5-17 widzimy człowieka ze sznurem mierniczym w rękę:
1. Człowiekiem tym jest Chrystus w swoim człowieczeństwie, Anioł Jahwe, który rozmawia z Zachariaszem – w. 5a, 6.
 2. Człowiek ze sznurem mierniczym chciał zmierzyć Jeruzalem, żeby Jahwe mógł przejąć ją na nowo po siedemdziesięciu latach niewoli Izraela – w. 6, 8b.
 3. Słowa „Mnie” i „posłał” w wersecie 12 odnoszą się do Jahwe zastępów:
 - a. Oznacza to, że Jahwe zastępów jest Posyłającym i Posłanym – w. 13, 15.
 - b. Jahwe jest Trójjedynym Bogiem; w w. 8 jeden z Trzech w Bóstwie, o którym mówi słowo „posłał”, posłał drugiego z Trzech, na którego wskazuje słowo „Mnie”.
 - c. Posyłającym jest z pewnością Ojciec, zaś Posłanym – Syn – J 5,36b; 6,57a; 8,16.
 - d. „Po chwale” – gdy nastąpił powrót z niewoli – Trójjedyny Bóg postanowił, że Ojciec pośle Syna przeciwko narodom, które złupiły Izrael; i Ojciec, i Syn są Jahwe – Za 2,12.
- D. Chrystus w Ks. Zachariasza został objawiony jako kamień, na którym jest siedmioro oczu (3,9), kamień szczytowy (4,7) i Odrośl, która zbuduje świątynię Jahwe (6,12-13).
- E. Proroctwo Zachariasza mówi o tym, że Chrystus został posłany do ludu Izraela jako ich Król, przybrawszy poślednią postać (9,9-10) i jako Pasterz, by ich karmić (11,7), lecz był znienawidzony (w. 8), sprzedany (w. 12-13), uderzony (13,7) i przebity (12,10) i w ten sposób dokonał dla nich odkupienia (13,1; 1,8; 3,9).
- F. Ostatecznie Chrystus będzie walczył za Izrael i wyzwoli go z ręki Antychrysta, dzięki czemu dom Izraela zostanie zbawiony (12,1–14,7.12-15), w okresie przywrócenia zaś będzie On Królem ziemi (w. 8-11, 16-21).
- V. Ewangelia Mateusza i Pierwszy List do Koryntian, które rozwijają proroctwo na temat Chrystusa z Księgi Zachariasza, objawiają, że wszechzawierający Chrystus jest wszystkim na budowę kościoła, Bożej świątyni:**

- A. Ewangelia Mateusza objawia, że w celu zbudowania kościoła (16,18) Chrystus jest Królem (2,1-2; 21,5), Synem Boga żywego (16,16), Synem Człowieczym (8,20; 11,19), Tym, który chrzczył (3,11), światłością (4,12-16), Lekarzem (9,12), Oblubieńcem (w. 15), niespilśnionym suknem (w. 16), młodym winem (w. 17), Pasterzem (w. 36), Panem żniwa (w. 38), Przyjacielem grzeszników (11,19a), mądrością (w. 19b), zapewnia odpoczynek (w. 28-30), jest prawdziwym Dawidem (12,3), jest większy od świątyni (w. 6), większy od Jonasza (w. 39-41), większy od Salomona (w. 42), jest chlebem i okruchami pod stołem (15,26-27) i Zmartwychwstałym w człowieczeństwie, mającym władzę w niebie i na ziemi (28,18-19).
- B. Pierwszy List do Koryntian objawia, że w celu zbudowania kościoła, który jest Bożą świątynią (3,16-17), Chrystusem-Ciałem (12,12), Chrystus jest działem wierzących (1,2), Bożą mocą i mądrością: sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem dla nas (w. 24, 30), Panem chwały (2,7-8), głębokościami Boga (w. 10), jedynym fundamentem Bożej budowli (3,11), naszą Paschą (5,7), niekwaszonym chlebem (w. 8), duchowym pokarmem, duchowym napojem i duchową skałą (10,3-4), Głową (11,3), Ciałem (12,12), pierwocinami (15,20.23), drugim człowiekiem (w. 47) i ostatnim Adamem, który stał się życiodajnym Duchem (w. 45b), dzięki czemu możemy przyjąć Go jako nasze wszystko dla kościoła.

VI. W celu zbudowania kościoła, Bożej świątyni, potrzebujemy pewnych istotnych doświadczeń Chrystusa:

- A. Aby zbudować kościół, Bożą świątynię, musimy doświadczać Chrystusa, który jest fundamentem, Tym, który trzyma i wspiera cały kościół – 3,11.
- B. Aby zbudować kościół, Bożą świątynię, musimy doświadczać Chrystusa, który jest kamieniem narożnym – Dz 4,11; Ef 2,20; 1 P 2,6.
- C. Aby zbudować kościół, Bożą świątynię, musimy doświadczać Chrystusa, który jest kamieniem szczytowym – łaską od Boga dla nas i przykryciem Bożej budowli – Za 4,7; 1 Kor 15,10.

- D. Aby zbudować kościół, Bożą świątynię, musimy doświadczać Chrystusa, który jest drogocennymi materiałami budowlanymi: złotem, srebrem i drogimi kamieniami – 3,12a.
- E. Aby zbudować kościół, Bożą świątynię, musimy doświadczać Chrystusa, który jest dla nas mądrością od Boga – 1,30.
- F. Aby zbudować kościół, Bożą świątynię, musimy doświadczać Chrystusa w mocy Jego zmartwychwstania – Flp 3,10-11.
- G. Aby zbudować kościół, Bożą świątynię, musimy doświadczać Chrystusa w Jego śmierci – w. 10; Pnp 4,6.
- H. Aby zbudować kościół, Bożą świątynię, musimy doświadczać Chrystusa w Jego miłości – 2 Kor 5,14; Ef 3,17-19; 4,16.

Poselstwo ósme

Chrystus – kamień na Bożą budowlę z siedmiorgiem oczu Jahwe

Wersety biblijne: Za 3,9; 4,7-10; Obj 5,6; Mt 16,18.

- I. Boża budowla stanowi zespolenie Boga z człowiekiem, zbiorowy wyraz Trójjedynego Boga i powiększenie Boga; Boża budowla to Trójjedyny Bóg wbudowany w nas jako życie, w wyniku czego stajemy się Jego zbiorowym wyrazem, powiększeniem i poszerzeniem Boga – J 3,29a.30a; 14,20; 17,22; 1 J 4,15; Ef 3,17a.19b.21; 1 Tm 3,15-16.**
- II. W Bożej budowlu Chrystus jest wszystkim – Mt 16,18; 1 P 2,4; 1 Kor 3,11; Ef 2,20:**
 - A. W Bożej budowlu Chrystus jest skałą, Skałą Wieków – Mt 16,18:**
 1. Skałą tą jest Chrystus – ucieleśnienie Trójjedynego Boga i Jego zwińczenie w wyniku kroków, jakie podjął w swoim procesie – Kol 2,9; J 1,14; 20,22; 1 Kor 15,45b.
 2. Skałą na budowlę Bożej świątyni jest przetworzony Trójjedyny Bóg – Mt 16,18; 28,19.
 - B. Chrystus jest żywym kamieniem na Bożą budowlę – 1 P 2,4:**
 1. Żywy kamień to taki, który nie tylko ma życie, lecz również w tym życiu rośnie; to Chrystus, Chrystus na Bożą budowlę – w. 4-5; Kol 2,19.
 2. Gdy przyjmujemy Chrystusa, który jest nasieniem życia, musimy dalej wzrastać, by doświadczać Go jako kamienia, który żyje w nas; w ten sposób czyni On nas żywymi kamieniami, które przeobrażają się za pośrednictwem Jego „kamiennej” natury, dzięki czemu mogą budować się z innymi w duchowy dom – 1 P 1,23; 2,2-5; Ef 2,22.
 - C. Pan Jezus Chrystus, Wszechzawierający – Chrystus i Syn Boga żywego – jest jedynym fundamentem, jaki Bóg położył pod swoją budowlę; tylko On jest fundamentem boskiej budowlu – Mt 16,16; 1 Kor 3,11; Iz 28,16.**
 - D. W Bożej budowlu Chrystus jest kamieniem narożnym – Ef 2,20:**
 1. Chrystus, który jest kamieniem narożnym, łączy ze sobą dwie ściany: jedną tworzą wierzący żydowscy, a drugą – wierzący pogańscy – w. 11-14.

2. Niezależnie od tego, czy jesteśmy Żydami, czy poganami, zostaliśmy zbawieni, aby w Chrystusie złączyć się przez wzgląd na Bożą budowlę – w. 21-22.

III. Ze względu na Bożą budowlę, świątynię, Chrystus jest kamieniem z siedmiorgiem oczu – Za 3,9; 4,7-10; Ef 2,21; 1 Kor 3,16-17:

- A. Kamień, który położono przed Jozuem w Ks. Zachariasza 3,9, przedstawia w formie typu Chrystusa – kamień na Bożą budowlę – Ps 118,22; Mt 21,42.
- B. Jahwe wykonał ryt na kamieniu, co oznacza, że Bóg będzie pracował nad Chrystusem, który jest kamieniem, w celu zwieńczenia Bożego odkupienia, zbawienia i budowli – Za 3,9:
 1. Wyryć to wyciąć; gdy Chrystus umierał na krzyżu, Bóg na Nim rył i wycinał.
 2. Oznacza to, że Chrystus, nad którym Bóg pracował, pewnego dnia miał usunąć grzech ziemi Izraela; tym dniem był dzień Jego ukrzyżowania; Chrystus, Baranek Boży, dzięki śmierci na krzyżu zgładził grzech świata – 1 P 2,24; J 1,29.
- C. Siedmioro oczu na kamieniu (Chrystusie) to siedmioro oczu Jahwe i siedmioro oczu Baranka, Chrystusa, którymi jest siedem Duchów Bożych, siedmiokrotnie wzmocniony Duch – Za 4,10; Obj 5,6:
 1. „Te siedem” w Ks. Zachariasza 4,10 – siedmioro oczu na kamieniu w w. 3,9 – to siedmioro oczu Jahwe, jak również siedmioro oczu Baranka – Obj 1,4; 3,1; 5,6.
 2. Kamień, Jahwe i Baranek są jedno:
 - a. Chrystus jest odkupieńczym Barankiem i kamieniem budowlanym, jak również Jahwe; Chrystus jest kamieniem-Barankiem: Barankiem w celu dokonania odkupienia i kamieniem na budowlę – J 1,29; Mt 21,42; Za 2,8.11.
 - b. Siedmioro oczu Chrystusa to siedem Duchów Bożych; wskazuje to, że Chrystus i Duch Święty, choć odrębni od siebie, są jednak nierozdzielni; Duch Święty jest istotowo jedno z Chrystusem – Obj 5,6; Rz 8,9-10; 2 Kor 3,17.
 - c. Siedmioro oczu łączy ze sobą Jahwe, Baranka i kamień; Baranek jest kamieniem, a kamień jest Jahwe – Za 3,9; 4,10; Obj 5,6.

3. To, że Chrystus, Baranek Boży, jest kamieniem budowlanym z siedmiorgiem oczu, objawia, że siedmioro oczu Chrystusa służy Bożej budowlu – J 1,29; Za 3,9; Obj 5,6.
4. Chrystus jest kamieniem budowlanym z siedmiorgiem oczu, siedmioma Duchami; wlewa On w nas siebie, aby przeobrazić nas w drogie materiały na Bożą budowlę – Za 3,9; 1 Kor 3,12a; Obj 3,1:
 - a. Siedmioro oczu Chrystusa, który jest Barankiem i kamieniem, czyli siedem Duchów Bożych, jest wyrazem Chrystusa w Bożym poruszaniu się służącym Bożej budowlu – 1,4; 3,1.
 - b. Gdy Pan na nas patrzy, Jego siedmioro oczu nam Go wlewa; przenosi On w nas swoją wewnętrzną istotę za pośrednictwem oczu – 5,6.

IV. Ze względu na Bożą budowlę Chrystus jest kamieniem szczytowym łaski – Za 4,7:

- A. W Bożej budowlu Chrystus jest kamieniem fundamentowym, na którym budowla ta się wspiera, kamieniem narożnym, który łączy ze sobą członki Jego ciała pochodzące z pogan i Żydów oraz kamieniem szczytowym, który w tej budowlu wszystko wieńczy – Iz 28,16; 1 Kor 3,11; Ef 2,20; 1 P 2,6; Za 4,7.
- B. Kamień szczytowy z okrzykami: „Łaska, łaska mu” symbolizuje Chrystusa, który jest kamieniem – łaską, na którym znajduje się siedmioro oczu Jahwe; służy to ukończeniu odbudowy Bożej świątyni – 3,9; 4,7-10; Obj 5,6:
 1. Położyć kamień szczytowy to ukończyć budowlę; kamień ten jest typem Chrystusa – Za 4,7.
 2. Okrzyki: „Łaska, łaska mu” wskazują, że sam kamień jest łaską; kamień szczytowy jest łaską dla nas od Boga, a łaską tą jest Chrystus – w. 7; J 1,14.16; 2 Kor 13,13.
 3. Kamieniem szczytowym jest Chrystus, który jest łaską dla nas od Boga i nakryciem Bożej budowli – Za 4,7.

V. Dzięki wlewaniu się siedmiokrotnie wzmocnionego Ducha, siedmiorga oczu Chrystusa, który jest wrytym kamieniem, stajemy się tacy sami jak Chrystus w życiu, naturze i wyrazie, na Bożą budowlę – Ef 3,19b.21:

- A. Szczytem boskiego objawienia jest to, że Bóg stał się człowiekiem, aby człowiek mógł stać się Bogiem w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie i doprowadził do powstania i zbudowania organicznego Ciała Chrystusa – zbiorowego wyrazu Trójjedynego Boga – J 1,12-14; 1 J 3,1-2; Rz 8,3; 12,4-5.
- B. Pismo Święte objawia, że Bóg zamierzył uczynić swój wybrany, odkupiony i odrodzony lud powieleniem Chrystusa na Bożą świątynię – Ciało Chrystusa, które jest zbiorowym wyrazem Trójjedynego Boga – J 1,12-14; 12,24; Rz 1,3-4; 8,3.29; 12,4-5:
1. W Pieśni na Pieśniach widzimy, że poszukujący, którzy miłują Pana, są powieleniem Chrystusa, dzięki czemu stają się Bożą świątynią i zbiorową Szulamitką – 6,4; 7,1.
 2. W świetle Ewangelii Jana Chrystus uzyskał powielenie na Bożą budowlę – 12,24; 2,19-22; 14,2:
 - a. Pan Jezus, który jest ziarnem pszenicznym, wpadł w ziemię i umarł, dzięki czemu zrodził wiele ziaren w zmartwychwstaniu, które są Jego powieleniem – 12,24; Ef 2,6.
 - b. W zmartwychwstaniu Chrystusa jesteśmy Jego powieleniem; w swoim zmartwychwstaniu udzielił On nam boskiego życia i uczynił nas takimi samymi jak On w życiu i naturze, a przez to swoim powieleniem na Bożą budowlę, Bożą świątynię – J 2,19-22; 12,24; 1 P 1,3; 1 Kor 3,16-17.
 3. List do Rzymian zawiera głęboką myśl: Bóg stał się człowiekiem, aby grzesznicy w pełnym Bożym zbawieniu mogli zostać odkupieni, odrodzeni, uświęceni, odnowieni, przeobrażeni, upodobnieni i otoczeni chwałą, i w ten sposób stali się synami Bożymi, którzy są tacy sami jak Bóg w życiu i naturze, oraz członkami Ciała Chrystusa – 8,3; 1,3-4; 3,24; 5,10; 8,14.29-30; 12,4-5.
 4. List do Hebrajczyków objawia, że dzięki funkcji prawa życia stajemy się powieleniem Chrystusa, pierwotnego Syna Bożego, a przez to kościołem, który jest żywym połączeniem licznych synów Bożych – 1,6; 2,10-12.
 5. W Ks. Objawienia żywa osoba Jezusa jest wyrazem i świadectwem Boga, a kościół świadectwem Jezusa, Jego zbiorowym wyrazem; taki kościół, powiększony Chrystus, jest

powieleniem świadectwa i wyrazu Boga w Chrystusie, i znajduje zwieńczenie w Nowej Jeruzalem, ostatecznym i zwieńczonym zbiorowym wyrazie Trójjedynego Boga w nowym niebie i nowej ziemi – 1,2.5.9.12.20; 21,2.10-11.

Poselstwo dziewiąte

Wizja złotego świecznika i dwóch drzew oliwnych

Wersety biblijne: Za 4.

I. Potrzebujemy ducha mądrości i objawienia, by zobaczyć wizję złotego świecznika, zaprojektowanego przez Boga, obrazującego cel Jego odwiecznej ekonomii – Ef 1,7; Za 4,1-5; Obj 1,2.9-12:

A. Złoty świecznik symbolizuje Trójjedynego Boga:

1. Czyste złoto, jego substancja, symbolizuje Boga Ojca w Jego boskiej naturze – Wj 25,31.
2. Statyw symbolizuje Boga Syna, który jest obrazem i ucieleśnieniem Boga Ojca – 2 Kor 4,4b; Kol 1,15; 2,9.
3. Lampy symbolizują Boga Ducha, który jest siedmioma Duchami Boga służącymi wyrazowi Ojca w Synu – Wj 25,37; Obj 4,5.

B. Świecznik w Ks. Wyjścia i Ks. Zachariasza oraz świeczniki w Ks. Objawienia przedstawiają trzy etapy prawdy na temat świecznika:

1. Świecznik w przybytku w Ks. Wyjścia 25,31-40 symbolizuje Chrystusa, który jest ucieleśnieniem Trójjedynego Boga; świecznik w Ks. Zachariasza 4,2-10 symbolizuje siedmiokrotnie wzmocnionego życiodajnego Ducha, który jest rzeczywistością Chrystusa; zaś świeczniki w Ks. Objawienia 1,12.20 symbolizują kościoły, które są powieleniem Chrystusa i „odbitką” Ducha.
2. Kościół zatem jest „odbitką” Ducha, który jest rzeczywistością Chrystusa, ucieleśnienia Boga.

II. W Ks. Zachariasza 4, gdy Zachariasz ujrzał świecznik, zapytał anioła, co to jest; anioł na to odpowiedział: „Takie jest słowo Jahwe do Zorobabela: Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki Mojemu Duchowi to się stanie – mówi Jahwe Zastępów” – w. 6:

- A.** Pan odpowiedział Zachariaszowi, że świecznik to Jego Duch; świecznik zatem symbolizuje po pierwsze Chrystusa, następnie Ducha, a na koniec kościół; oznacza to, że Chrystus jest Duchem i że Duch wraz z Chrystusem doprowadzają do powstania kościoła.

- B. Ostateczna definicja kościoła brzmi: kościół jest powieleniem Chrystusa i odbitką Ducha.
- C. Jeśli mówimy, że jesteśmy kościołem, musimy zdawać sobie sprawę, że mamy w pełni przebywać w Duchu; jeśli wszyscy jesteśmy w Duchu, to jesteśmy kościołem w rzeczywistości – Ef 4,4; Ga 5,16.22-23.25; 1 Kor 12,7; Ef 5,18; Za 4,6.
- D. Stoimy jako kościół w swojej miejscowości, musimy zatem być w Duchu, gdyż kościół jest powieleniem Chrystusa i odbitką Ducha.
- E. Chrystus narodził się w naszej istocie (J 1,12-13; 3,6b), a my przeobrażamy się w pełni w Jego istocie (2 Kor 3,18); świecznikiem jest Chrystus – Duch, jak również kościół i musimy to zobaczyć; jeśli ujrzymy taką wizję kościoła, będziemy bali się korzystać z upadłego ciała – Ga 5,16.
- F. Duch jest ostatecznym zwieńczeniem przetworzonego Trójjedynego Boga, kościół zaś jest odbitką Ducha, zbiorowym wyrazem Trójjedynego Boga; na tej podstawie możemy powiedzieć: „Nie ma Ducha, to nie ma kościoła. Więcej Ducha to więcej kościoła”.
- G. Nasza naturalna istota nie ma żadnego udziału w kościele, żadnej cząstki, gdyż kościół jest odbitką Ducha; kościół – świecznik jest czysty, wolny od domieszki.
- H. Potrzebujemy rządzącej wizji, która kładzie kres wszystkiemu, co pochodzi z naszego naturalnego człowieka, która to uśmierca i unieważnia; jeśli wizja ta będzie w nas jasno świecić, Pan dzięki temu będzie mógł do nas na co dzień przemawiać i kłaść kres naszemu naturalnemu człowiekowi – zob. 2,20.
- I. „Dobrymi zwyczajami” w życiu kościoła jest nasz odrodzony duch, w którym mieszka boski Duch (J 3,6b; Rz 8,16; 2 Tm 4,22; 1 Kor 6,17); w swoim duchu mamy odbitkę boskiego Ducha, którą jest kościół w praktyce.

III. Siedem lamp świecznika (Za 4,2; Obj 4,5) to siedem Duchów Bożych, siedmiokrotnie wzmocniony Duch (1,4), to siedmioro oczu Jahwe (Za 4,10), siedmioro oczu odkupieńczego Baranka (Obj 5,6) i siedmioro oczu kamienia budowlanego (Za 3,9) służących pełnemu wyrazowi Trójjedynego Boga:

- A. Siedmiokrotnie wzmocniony Duch to oczy Chrystusa, odkupieńczego Baranka i kamienia budowlanego; oczy te obserwują nas i badają, wlewają w nas esencję Chrystusa, Jego bogactwa i brzemie oraz przepelniają nas nimi na Bożą budowlę – w. 9; 4,7; Obj 1,14; 5,6.
- B. Siedmioro oczu Baranka wlewa w nas Chrystusa, który jest naszym prawnym Odkupicielem, a siedmioro oczu kamienia wlewa w nas Chrystusa, który jest naszym organicznym Zbawcą; służy to poruszaniu się Boga w Jego ekonomii na ziemi w wyniku Jego prawnego odkupienia i dzięki Jego organicznemu zbawieniu, co prowadzi do powstania Jego budowli – J 1,29; Dz 4,11-12; Rz 5,10; 1 Kor 3,12.
- C. Są w nas dwie lampy – siedmiokrotnie wzmocniony Duch Boży w naszym duchu – Prz 20,27; Obj 4,5; 1 Kor 6,17:
 - 1. Aby się przeobrazić, musimy w pełni otworzyć się w modlitwie na Pana i pozwolić lampie Pana z siedmioma ognistymi lampami przeszukiwać wszystkie komnaty naszej duszy, świecić na wewnętrzne części i je oświetlać, i w ten sposób udzielać im zasobu życia – 2,11a; Ef 6,18.
 - 2. Najwięcej przeobrażenia doświadcza ten, kto jest w pełni otwarty na Pana.
- D. Chrystus w swoim zmartwychwstaniu jako ostatni Adam stał się życiodajnym Duchem (1 Kor 15,45b; J 6,63a; 2 Kor 3,6b), który jest również siedmiokrotnie wzmocnionym Duchem; Duch ten jest Duchem życia (Rz 8,2); rolą siedmiu Duchów jest zatem udzielanie boskiego życia Bożemu ludowi w celu zbudowania odwiecznego Bożego mieszkania, Nowej Jeruzalem.
- E. Siedem Duchów płonie przed tronem i sprawuje Boże zarządzanie, kierując sytuacją na świecie, by we wszechświecie wypełniła się Boża ekonomia.
- F. Siedmiokrotnie wzmocniony Duch jest siedmioma ognistymi lampami, które płoną, oświecają, obnażają, osądzają, oczyszczają i doskonalą nas i w ten sposób doprowadzają do powstania złotych świeczników służących wypełnieniu Bożej nowotestamentowej ekonomii – Obj 4,5.
- G. Siedem Duchów, ogniste lampy sprawujące w tym wieku Bożą nowotestamentową ekonomię, stanie się rzeką wody, która nawadnia święte miasto Boże, Nową Jeruzalem – 22,1-2.

- H. W wyniku działania siedmiokrotnie wzmocnionego Ducha we wnętrzu poszukujących Chrystusowych wierzących, podlegają oni wzmocnieniu i stają się zwycięzcami, którzy budują Ciało Chrystusa, znajdujące zwieńczenie w Nowej Jeruzalem.

IV. Musimy zobaczyć wizję dwóch drzew oliwnych po obu stronach świecznika – Za 4,11-14:

- A. Dwa drzewa oliwne symbolizują Jozuego, arcykapłana i Zorobabela, który był w tym czasie zarządcą; byli oni dwoma synami oliwy, napełnionymi Duchem Jahwe przez wzgląd na odbudowę Bożej świątyni – w. 3-6, 12-14:
1. Budowa Bożego mieszkania to szlachetne dzieło, które wykonuje cały Boży lud (1 Kor 3,10; Ef 4,12.16); mądrością, zrozumieniem, wiedzą i zdolnościami do tego dzieła musi być jednak sam Bóg, który jest dla nas Duchem (Wj 31,2-6; zob. Kol 1,28-29).
 2. Tylko Duch Boży może za naszym pośrednictwem budować własne mieszkanie – Za 4,6; Ef 2,21-22; 1 Kor 3,16-17; 6,19.
 3. Wzniesić kamień szczytowy to zakończyć budowlę; okrzyki: „Łaska, łaska mu” wskazują, że sam kamień jest łaską; kamień szczytowy przedstawia w formie typu Chrystusa, który jest łaską dla nas od Boga i pokryciem Bożej budowli – Za 4,7; 1 Kor 15,10; 2 Kor 1,12; 12,7-9.
 4. Chrystus jest kamieniem fundamentowym, na którym utrzymuje się Boża budowla (Iz 28,16; 1 Kor 3,11), kamieniem narożnym, który łączy razem pogan i Żydów – członki swego Ciała (Ef 2,20; 1 P 2,6) i kamieniem szczytowym, który wieńczy Bożą budowlę.
- B. Dwaj synowie oliwy przedstawiają również w formie typu dwóch świadków, Mojżesza i Eliasza, w ostatnim trzyipółletnim okresie obecnego wieku; będą oni Bożymi świadkami w okresie wielkiego ucisku dla wzmocnienia Bożych ludów – Izraelitów i wierzących w Chrystusa – Obj 11,3-12; 12,17.
- C. W zasadzie wszyscy wierzący w Chrystusa powinni być synami świeżej oliwy, napełnionymi oliwą Ducha, z których Duch ten płynie do świecznika na jaśniejące świadectwo, świadectwo Jezusa – zob. 1,2.9; Ps 92,11:

1. Kościół – świecznik jest trwałym ucieleśnieniem Trójjedynego Boga, w którym boską oliwą jest siedmiokrotnie wzmocniony Duch w Jego boskiej naturze.
2. Oliwa jest złotem (Za 4,12), co oznacza, że złoto płynie w postaci oliwy; kiedy do świecznika dodaje się więcej oliwy, wraz z nią dopływa tam więcej złota.
3. Musimy ponieść koszt, by zdobyć więcej złota, więcej Boga w Jego boskiej naturze – 2 P 1,4; Obj 3,18; Za 4,12-14; Mt 25,8-9.
4. Gdy odniesiemy tę sprawę do naszego doświadczenia, zobaczymy że Duch, który z nas wypływa, jest Bogiem, a Bóg jest złotem; gdy zatem usługujemy Chrystusem innym, zaopatrując ich w oliwę, w rzeczywistości zaopatrujemy ich w Boga; Bóg wypływa z nas i wpływa w innych.
5. Wszyscy powinniśmy być drzewami oliwnymi, z których Bóg się wylewa i wpływa w innych; w ten sposób potrzebujący dostają oliwę od tych, którzy są drzewami oliwnymi i z których płynie Bóg – Rz 11,17; Łk 10,34; zob. J 7,37-39.

Poselstwo dziesiąte

Słowo na temat ludzkiego ducha i aspektów Chrystusa, ukazanych w Księdze Zachariasza, służących Jego poruszaniu się na ziemi

Wersety biblijne: Za 2,5-6.9.12-13.15; 10,1.3; 11,7; 12,1.10.

I. „Brzemie słowa Jahwe o Izraelu. Tak mówi Jahwe, który rozpostarł niebiosy i założył fundamenty ziemi i ukształtował ducha we wnętrzu człowieka” – Za 12,1:

- A. Bóg uczynił w stworzeniu trzy istotne, jednakowo ważne rzeczy: niebiosy, ziemię i ducha człowieka.
- B. Niebiosy służą ziemi, ziemia człowiekowi, człowieka zaś Bóg wyposażył w ducha; człowiek może w związku z tym mieć z Nim kontakt, przyjmować Go, oddawać Mu cześć, żyć Nim, wypełniać dla Niego Jego zamiar i być z Nim jedno.
- C. Częścią ludzkiej istoty, która sprawuje główną władzę i jest najbardziej wiodącą częścią, powinien być duch; człowiek, którym włada i nad którym panuje jego duch, jest człowiekiem duchowym – 1 Kor 2,14-15; 3,1; 14,32; J 3,6; Ef 3,16; 1 P 3,4; Dn 6,4.11.
- D. Bóg w swej ekonomii zaplanował, że Chrystus będzie centrum i wszystkim w Jego poruszaniu się na ziemi; Bóg dla swego wybranego ludu, który miał zajmować się Nim, swoim Stwórcą i Odkupicielem, stworzył organ do przyjmowania; organem tym lud mógł przyjmować wszystko, czym Chrystus miał być zgodnie z tym, co Bóg dla Niego zaplanował.
- E. Ks. Zachariasza zatem nakazuje nam w pełni zwracać uwagę na naszego ludzkiego ducha, abyśmy mogli przyjmować Chrystusa objawionego w tej księdze i rozumieć wszystko, co objawia ona na Jego temat - Ef 1,17-18a; 3,5; Rdz 2,7; Iz 42,5; J 4,24; Flp 4,23.
- F. Bożą ekonomię w boskiej historii wypełnia Chrystus, który jest siedmiokrotnie wzmocnionym Duchem w naszym duchu; Ks. Zachariasza objawia, że Chrystus, który jest siedmiokrotnie wzmocnionym Duchem łaski, a także kamieniem szczytowym łaski, zwieńczy budowę kościoła - 4,6-7.12-14; 3,9; 12,1.10; Obj 4,5; 5,6.

II. Ćwiczmy swego ducha i doświadczajmy Chrystusa oraz radujmy się Nim jako siedmiokrotnie wzmocnionym Duchem w poniższych aspektach:

- A. Chrystus jest Mężem ze sznurem mierniczym w dłoni, mierzącym Boży lud, czyli bada lud, sądzi go, sprawdza i bierze w posiadanie dla swego królestwa - Za 2,5-6; Ez 40,3; 47,1-5; Ps 139,23-24.
- B. „Ja będę dokoła niej murem ognistym – mówi Jahwe – a chwała Moja zamieszka pośród niej” – Za 2,9:
 - 1. Murem miasta Jeruzalem i chwałą w niej będzie Jahwe; oznacza to, że Jahwe, którym jest Chrystus, będzie ochroną Jeruzalem wokół niej oraz jej chwałą w środku; ukazuje to, że Chrystus jest centrum i wszystkim w Bożej ekonomii.
 - 2. Chrystus jest dzisiaj chwałą w centrum kościoła, a także ogniem, który płonie dokoła kościoła dla jego ochrony; w Nowej Jeruzalem Trójjedyny Bóg w Chrystusie będzie chwałą w jej centrum (Obj 21,23; 22,1.5) i chwała ta będzie świecić przez przezroczysty mur miasta, stanowiąc jej ognistą ochronę (21,11.18a.24).
- C. Chrystus jest Posłańcem Jahwe zastępów, a także Posyłającym, samym Jahwe zastępów, który dba o swój lud tak Mu drogi; kto dotyka Jego ludu, dotyka żrenicy Jego oka - Za 2,12-13.15; zob. J 14,26; 15,26.
- D. Chrystus przyszedł jako Pasterz i paśł w przychylności (łasce) i więzach (łączeniu); dzięki łasce zespaliśmy się z Bogiem, a dzięki więzom łączymy się w jedności - Za 11,7; 2,5-6.9.12-13.15; J 21,15-17.
- E. Gdy Pan jest dla nas tak przychylny, prosimy Go, by zesłał jeszcze więcej przychylności, łaski, „deszczu” - Za 10,1; 12,10; Ez 34,26.
- F. Gdy Pan, który jest Pasterzem, nawiedza swój lud, swoje owce, wszystkie słabe stają się królewskim rumakiem - Za 10,3; zob. 9,13.16; Dn 11,32b.
- G. Często w trakcie porannego ożywienia Pan gwizdże na nas; w ten sposób wzywa nas do siebie i zgromadza; gwizd Pana nie jest przeraźliwy, tylko łagodny i cichy, podobny do śpiewu ptaka - Za 10,8.

H. Pan wzmacnia nas w samym sobie, abyśmy postępowali w Jego imieniu (w. 12; Kol 3,17); „Jahwe będzie królem nad całą ziemią. Wówczas Jahwe będzie jednym Bogiem i jedno będzie Jego imię” (Za 14,9).

III. Centrum i główną zawartość boskiej historii w obrębie dziejów ludzkości stanowią dwa przyjścia Chrystusa, służące świadectwu Jezusa, Bożej budowli:

A. Ks. Zachariasza 9–11 mówi o pierwszym, uniżonym przyjściu Chrystusa, które miało charakter pokorny i osobisty:

1. Chrystus przyszedł jako Król Izraela, był uniżony; dosiadł osiołka, źrebięcia oślicy - 9,9-10; Mt 21,5-10.
2. Chrystus przyszedł jako Pasterz i paśł w przychylności (łasce) oraz więzach (łączeniu) - Za 11,7-11.
3. Jeden z uczniów Chrystusa znienawidził Go, napadł na Niego, porzucił i zdradził za trzydzieści srebrników - w. 8.12-13; Mt 26,14-16; 27,3-10.
4. Chrystusa-Pasterza uderzono, a Jego uczniowie rozproszyli się niczym owce - Za 13,7; Mt 26,31.
5. Obie dłonie Chrystusa zraniono na krzyżu w domu Izraela, domu tych, którzy Go kochają - Za 13,6; J 19,18a.
6. Chrystusowi przebito bok, przez co stał się On otwartym źródłem na obmycie grzechu i nieczystości - Za 12,10; 13,1; J 19,18a.34; Mt 26,28.

B. Ks. Zachariasza 12–14 mówi o zwycięskim drugim przyjściu Chrystusa, kiedy przyjdzie On z mocą i władzą:

1. Chrystus przyjdzie po raz wtóry w towarzystwie swoich świętych, zwycięzców - 14,5; Jl 4,11; Jud 14.
2. Swoje stopy postawi na Górze Oliwnej, przed Jeruzalem od strony wschodniej - Za 14,4; Dz 1,9-12.
3. Będzie walczył za dzieci Izraela, swój wybrany lud, z narodami, które będą je oblegać, i wybawi je od zagłady - Za 14,2-3.12-15; 12,1-9.
4. W owym czasie cały dom Izraela będzie patrzeć na Tego, którego przebodli i będzie Go oplakiwać; w ten sposób cały Izrael zostanie zbawiony - w. 10-14; Rz 11,26.
5. Później zostanie On Królem i będzie władać oraz rządzić

narodami; wszyscy ludzie co roku będą szli do Jeruzalem, by oddawać Mu cześć i wszyscy zostaną uświęceni dla Niego - Za 9,10; 14,16-21.

IV. Wszechzawierający Chrystus stanowi historię Boga, który działa w dziejach człowieka, by uzyskać swoją budowlę, która będzie Go przejawiać – 4,9; 6,12-15; Mt 16,18; J 1,1.14; 1 Kor 15,45b; Obj 4,5; 5,6; 21,2:

- A. Podczas gdy Chrystus zřęcznie działa i sprawuje suwerenną kontrolę nad sytuacją w świecie w dziejach ludzkości, zřęcznie wbudowuje się w nas w boskiej historii, by uczynić z nas arcydzieło swego trudu, Boży poemat, nowy Boży wynalazek, który wyraża Jego nieskończoną mądrość i boski projekt - Dz 5,31; Ef 2,10.
- B. Chrystus w swoim człowieczeństwie jest Aniołem Jahwe, samym Jahwe, który jest Trójjedynym Bogiem; stoi On z Bożym ludem w najniższej części doliny w sytuacji upokorzenia, jakiego doznaje Jego lud, by okazać mu troskę, wstawiać się za nim i prędko wyprowadzić go z niewoli babilońskiej - Za 1,7-17; Wj 3,2.4-6.13-15; Iz 63,9; Pwt 33,27.
- C. Chrystus jest ostatnim Rzemieślnikiem, którego Bóg wykorzystuje do złamania czterech rogów; rogi te to cztery królestwa wraz z ich królami – Babilon, Medo-Persja, Grecja i Cesarstwo Rzymskie; symbolizuje je również wielki ludzki posąg w Ks. Daniela 2,31-33, złożony z czterech części, cztery stadia szarańczy w Ks. Joela 1,4 i cztery bestie w Ks. Daniela 7,3-8, które wyrządzały szkody wybranemu Bożemu ludowi i doprowadziły do jego wyniszczenia – Za 1,18-21:
 - 1. Czterech rzemieślników to zdolności, które Bóg wykorzystuje do rozgromienia czterech królestw i ich królów; trzy pierwsze królestwa (Babilon, Medo-Persja i Grecja) zostały zřęcznie przejęte przez królestwo, które po nich nastąpiło – Dn 5; 8,3-7.
 - 2. Czwartym Rzemieślnikiem będzie Chrystus, który jako kamień odcięty bez udziału rąk zmiążdży odbudowane Cesarstwo Rzymskie; w ten sposób zmiążdży On wielki ludzki posąg, czyli ogół ludzkich rządów, gdy powróci – 2,31-35.

3. Kamień ten symbolizuje nie tylko pojedynczego Chrystusa, lecz również Chrystusa zbiorowego, Chrystusa ze swoimi „mocarzami” – Jł 4,11.

D. Abyśmy żyli w boskiej historii w obrębie dziejów ludzkości i stali się Chrystusowymi mocarzami na Jego budowlę, musimy stosować oczyszczającą krew Chrystusa, żyć w Jego boskim Duchu i trwać w Jego upiększającym oraz uśmiercającym słowie; w ten sposób Chrystus będzie z nas wypływał i uzyska swój jedyny wyraz – Za 3,3-4; 1 J 1,9; Za 4,6; 12,1; Obj 19,13-15; Ef 5,26; 6,17; 1 Kor 10,16; Za 4,12-14; J 7,37-39a.

V. Sytuacja w świecie zawsze jest wskaźnikiem Pańskiego poruszania się na ziemi - zob. 1 Krn 12,33a:

A. Tajemnica bezprawia działa obecnie wśród narodów i w społeczeństwie; bezprawie to zakończy się na mężu bezprawia, Antychryście - 2 Tes 2,3-12:

1. Antychryst będzie mocą Szatana, jego ucieleśnieniem; będzie prześladował i zabijał Boży lud - zarówno Żydów, którzy boją się Boga, jak i chrześcijan, którzy wierzą w Chrystusa - Dn 8,24; Obj 12,17; 13,7.
2. Antychryst zburzy i zniszczy Bożą świątynię oraz Boże miasto; powali prawdę na ziemię - Dn 9,27; 8,12.
3. Antychryst będzie odznaczał się ostrą przenikliwością w postrzeganiu rzeczy i będzie wypowiadał się przeciwko Najwyższemu - 7,8.20.25.
4. Antychryst wycieńczy świętych Najwyższego - w. 25; zob. Mk 6,45-52.
5. Szatan i Antychryst chcą zrobić z ludzkich dusz narzędzia, które wykorzystają do przeprowadzenia swoich działań w ostatnim wieku - Obj 18,11-13; 2 Tm 3,1-5; zob. Za 12,1.

B. Dziesięciu królów, przedstawionych w formie typu przez dziesięć palców u nóg wielkiego posągu w Ks. Daniela 2, będzie podlegać Antychrystowi, który będzie ostatnim cesarzem wskrzeszonego Cesarstwa Rzymskiego; wszystko to wydarzy się w Europie - Obj 17,10-14:

1. Zanim zmiążdżony zostanie Antychryst i ogół ludzkich rządów, Pańskie odzyskiwanie musi rozprzestrzenić się w Europie i tam się zakorzenić.

2. Szerzenie się prawd Pańskiego odzyskiwania będzie stanowiło przygotowanie do Pańskiego powrotu i przyniesie odzyskiwanie oraz odnowienie nie tylko na Izrael, lecz również na całe stworzenie - Mt 24,14; zob. Obj 5,6.
3. Mówmy Panu: „Panie, te dni są zakończeniem tego wieku. Panie, w tych dniach rozpal na nowo moją miłość do Ciebie”.

Poselstwo jedenaste

Zło i niegodziwość handlu zaprzeczeniem boskiego poczucia wartości Chrystusa i kościoła

Wersety biblijne: Za 5,5-11; Łk 16,13; Flp 3,7-8; Dz 20,28.

I. Wizja efy symbolizuje zło i niegodziwość biznesu, handlu, na ziemi – Za 5,5-11:

A. Handel z pozoru wygląda prawidłowo; w rzeczywistości jest zły i pełen niegodziwości – w. 6-8:

1. Wizja efy pokazuje, że największym złem na ziemi jest handel – w. 5-11.
2. Kobieta, która siedzi w środku efy, symbolizuje niegodziwość, jaka kryje się w handlu, czyli pożądlliwość, oszustwo i miłość do pieniędzy – w. 7-8a.
3. Wizja ta odpowiada wizji Wielkiego Babilonu w Ks. Objawienia 18; te dwie wizje ukazują, że w Bożych oczach niegodziwość kryjąca się w handlu jest formą bałwochwalstwa i cudzołóstwa:

a. Początek handlu wiąże się z Szatanem, a koniec z Babilonem – Ez 28; Obj 18:

(1) Ks. Ezechiela 28 to początek światowego handlu, zaś Ks. Objawienia 18 to zwieńczenie, szczyt rozwoju, tego handlu.

(2) Najsurowszy sąd przyjdzie od Boga na Babilon, ponieważ Babilon będzie szczytem blasku handlu i uosobieniem grzechu – w. 2-3, 5, 15-17a, 20.

b. Handel to dziedziną, w której bardziej niż w innych sferach „zepsucie wywołane żądzą na świecie” (2 P 1,4) ani na chwilę nie odstępował nawet od tych chrześcijan, którzy najbardziej kierują się zasadami i łatwo może ich przejść ku ich zgubie – Ne 5,1-13; 13,10-14.

4. Budowa domu dla kobiety w ziemi Szinear symbolizuje to, że Bóg w swej opatrności sprawi, iż niegodziwość w biznesie, której lud Izraela nauczył się od Babilończyków, gdy przebywał u nich w niewoli, powróci do Babilonu – Za 5,9-11.

- B. Musimy zostać wyzwoleni z umysłu pochłoniętego handlem – Mt 19,27–20,16:
1. Szatan jest biznesmenem, handlarzem, a jego myśl podporządkowana jest zasadzie obowiązującej w handlu – Hi 1,9-11; Ez 28,16.18; zob. Obj 18,2-5.9-19.
 2. Piotr w rozmowie z Panem w Ew. Mateusza 19,27 kierował się regułami handlu i zasadami obowiązującymi w pracy; Pan dał mu w odpowiedzi wyraźnie do zrozumienia, że Jego nagroda nie jest związana z regułami handlu, lecz zależy od Jego pragnienia i łaski – w. 28–20,16:
 - a. Naturalne myślenie Piotra, przedstawiające sposób myślenia wszystkich wierzących, było myśleniem handlowca – w. 11-12.
 - b. Słowa Pana w w. 14 zachwiały naturalnym, handlowym umysłem Piotra i zniweczyły jego handlową myśl – 16,23-26; 2 Kor 10,4-5.
- C. „Żaden sługa nie może dwom panom służyć. Gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo z tamtym będzie trzymał, a tym wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie” – Łk 16,13:
1. Mamona sprzeciwia się Bogu, co pokazuje, że bogactwo czy też dobrobyt jest przeciwnikiem Boga i ograbia Boży lud ze służby dla Niego.
 2. Służba Panu wymaga, byśmy Go kochali, powierzali Mu swoje serce, a także wiernie przy Nim trwali i powierzali Mu całych siebie – Mt 6,19-21:
 - a. Wyzwała to nas od zajęcia i zagarnięcia przez mamonę, w wyniku czego możemy całkowicie i w pełni służyć Panu – 4,10.
 - b. Aby służyć Panu, musimy pokonać nęcącą, złudną mamonę niesprawiedliwości – Łk 16,9.13; Mt 13,22.
 3. Dawanie pieniędzy i materialnych rzeczy w zmartwychwstaniu jest silną oznaką tego, że podlegamy Bożemu zarządzaniu w zmartwychwstaniu i że pokonaliśmy zawiązaną przez bogactwa materialne – 1 Kor 16,1-3; Dz 2,44-45; 4,32-35; 11,29.

D. „Postępowanie wasze niech będzie wolne od miłości pieniędzy” – Hbr 13,5a:

1. Gdy ktoś coś kocha, całe jego serce, a nawet cała jego istota będzie na to nakierowana, zajęta i w pełni przez to opanowana – zob. Mk 12,30; 2 Tm 3,1-2a.
2. „A ci, którzy chcą się bogacić, wpadają w pokusę i w zasadzkę oraz w liczne nierozumne i szkodliwe pożądania. One to pogrążają ludzi w zgubę i zatracenie” – 1 Tm 6,9.
3. Z powodu miłości do pieniędzy niektórzy zbłądzili i odeszli od wiary, przeszywając siebie samych licznymi boleściami – w. 10.

II. Musimy mieć boskie poczucie wartości i doceniać najwyższą drogocенność Chrystusa oraz niezmierną wartość kościoła – Łk 16,15b; 1 P 2,4.7; Mt 13,45-46; Dz 20,28:

A. Biblia ma wiele do powiedzenia na temat zmiany wartościowania – Ps 118,22; 1 Kor 1,18; Mt 6,32-33; 10,37-38; 16,26; 18,8-9; 20,25-27; Hi 22,23-28; Hbr 11,24-26:

1. Zanim ktoś uwierzy w Pana, jego wartościowanie jest spaczne, kiedy jednak zostaje on zbawiony, jego wartościowanie ulega zmianie – Łk 19,2.8-9.
2. Jeśli nastąpi gruntowna zmiana wartościowania, będziemy umieli wybrać najdoskonalszą część – 10,41-42; Mt 26,6-13.

B. Musimy doceniać najwyższą drogocенność Chrystusa – Mk 14,3-9:

1. „Przystępując do Niego, do żywego kamienia..., ale u Boga wybranego i drogocennego”; „dla was zatem, którzy wierzycie, jest drogocенnością” – 1 P 2,4.7a:
 - a. Słowo „drogocenny” w w. 4 wskazuje na drogocенność, uznaną i zachowywaną w czci.
 - b. Chrystus, kamień wybrany przez Boga, a także kamień narożny drogocenny dla Niego, jest drogocенnością dla wierzących – w. 7a.
 - c. Musimy widzieć drogocенność Chrystusa – w. 4, 7a.
2. „Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze względu na Chrystusa uznałem za stratę. I owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze względu na doskonałość poznania

Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa” – Flp 3,7-8:

- a. Musimy znać Chrystusa w Jego doskonałości, w Jego najwyższej drogocенności; żadna osoba, sprawa ani rzecz nie jest tak cenna, jak Pan Jezus, który jest skarbem wewnątrz nas – 2 Kor 4,7; Pnp 5,10-16; Mt 10,37.
 - b. Doskonałość Chrystusa wywodzi się z doskonałości Jego osoby – 17,5; Kol 1,13.
 - c. Gdy Chrystus objawił się Pawłowi, ujrzał on doskonałość, najwyższą znakomitość, najwyższą drogocенność Chrystusa i uznał wszystko za stratę i śmieci, byleby zyskać Chrystusa – Ga 1,15a.16a; Flp 3,7-8.
3. „A gdy... siedział za stołem, przyszła kobieta z alabastrowym flakonikiem prawdziwego olejku nardowego, bardzo drogiego. Rozbiła flakonik i wylała Mu olejek na głowę” – Mk 14,3:
- a. Ewangelia powoduje, że prawdziwi wierzący uważają Pana Jezusa za skarb i przywiązują wagę do Jego najwyższej drogocенności – w. 3-4.
 - b. Ewangelia ma na celu to, byśmy wylali na Pana Jezusa to, co najbardziej cenimy, „roztrwonili” siebie dla Niego – Mt 26,6-8 i przyp. do w. 8, RV.
- C. Musimy doceniać niezmierną wartość kościoła – 13,45-46; Dz 20,28:
1. „Dalej, podobne jest królestwo niebios do kupca, poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją” – Mt 13,45-46:
 - a. Kupcem tutaj jest Chrystus, który poszukiwał kościoła dla swego królestwa.
 - b. Gdy znalazł kościół w w. 16,18 i 17,17, poszedł na krzyż, sprzedał wszystko, co miał i nabył go dla królestwa.
 2. „Uważajcie na samych siebie i na całe stado, wśród którego Duch Święty ustanowił was nadzorcami, abyście paśli kościół Boga, który On nabył swoją własną krwią” – Dz 20,28:

- a. „Jego własna krew” wskazuje na drogocenną miłość, jaką Bóg żywi do kościoła i na drogocенność, niezmierną wartość kościoła, który jest dla Niego skarbem.
- b. Paweł podkreśla tu wartość kościoła, który jest dla Boga skarbem, skarbem, który nabył On swoją drogocenną krwią – 1 J 1,7; 1 P 1,18-19.
- c. Paweł cenił kościół, gdyż zdawał sobie sprawę, że Pan w swoim sercu pragnie zdobyć kościół i że nabył go własną krwią; dlatego ochoczo i bez zastrzeżeń ponosił wydatki, a także wydawał samego siebie ze względu na kościół – Ef 1,5.9; Mt 16,18; Dz 20,28; 2 Kor 12,15.

Poselstwo dwunaste

Kapłaństwo i królewskość służą zbudowaniu kościoła, Bożej świątyni

Wersety biblijne: Za 6,11-15; Rdz 1,26; 1 P 2,5,9; Hbr 4,16; Obj 22,1.

I. Wizje w Ks. Zachariasza przekazujące otuchę, pociechę i zachętę potwierdza ukoronowanie arcykapłana Jozuego, który przedstawia w formie typu Chrystusa w Jego kapłaństwie; z nim powiązany jest zarządca Judy, Zorobabel, przedstawiający w formie typu Chrystusa, Odrośl Dawida w Jego królewskości – 6,11-15:

- A. Chrystus jest Odroślą Jahwe, co wiąże się z Jego boskością; wyrażenie „Odrośl Jahwe” wskazuje, że Chrystus w wyniku wcielenia stał się nowym rozwinięciem Boga Jahwe, dzięki czemu Trójjedyny Bóg rozszerzył się w swej boskości na człowieczeństwo; służy to powiększeniu i rozprzestrzenianiu się Boga Jahwe we wszechświecie – Iz 4,2; 7,14; Mt 1,22-23.
- B. Chrystus jest również Odroślą Dawida (którego w formie typu przedstawia Zorobabel), co wiąże się z Jego człowieczeństwem i królewską wiernością – Za 3,8; Jr 23,5.
- C. Chrystus, przedstawiony w formie typu w Ks. Zachariasza 6,11-13 przez dwie osoby, Jozuego i Zorobabela, jest kimś wyjątkowym, kto pełni dwa urzędy: kapłański i królewski.
- D. „Rada pokoju będzie pomiędzy obydwoma” (w. 13b); wyrażenie „pomiędzy obydwoma” oznacza pomiędzy kapłaństwem a królewskością (zob. 1,1; Ezd 5,1).

II. List do Hebrajczyków koncentruje się na niebiańskim Chrystusie, którego główną cechą jest to, iż jest On zarówno Arcykapłanem, jak i Królem (Królem sprawiedliwości i Królem pokoju), co przedstawia w formie typu Melchizedek – 5,10; 7,1-3.28; 8,1-2:

- A. Chrystus jest nie tylko Królem, który ma moc i władzę, lecz również Arcykapłanem według porządku Melchizedeka – 2,17; 4,14; 5,6.10; 6,20; 8,1; 9,11; Ps 110,1-4:
 - 1. Niebiańska posługa Chrystusa w Jego wniebowstąpieniu

obejmuje zarówno Jego królewskość, jak i Jego kapłaństwo w celu zbudowania kościoła, świątyni Jahwe, świątyni Bożej – Hbr 7,1-2; Za 6,13.15; 1 Kor 3,16-17.

2. Jako Król dzierży On berło i włada ziemią oraz kieruje naszymi sprawami, zaś jako Arcykapłan wstawia się za nami i zajmuje się naszą sprawą przed Bogiem – Hbr 4,14-16; 7,25-26; 9,24; Rz 8,34; Obj 1,12-13.

B. Chrystus, królewski Arcykapłan według porządku Melchizedeka, służy nam Bogiem, który jest dla nas zasobem, i w ten sposób wypełnia Jego odwieczny zamysł – Hbr 7,1-2; 8,1-2; Rdz 14,18-20:

1. Chrystus w swej ziemskiej posłudze był Arcykapłanem według porządku Aarona dla zgładzenia grzechu – Hbr 9,14.26.
2. Chrystus w swej niebiańskiej posłudze został mianowany Arcykapłanem według porządku Melchizedeka (5,6.10), nie żeby składać ofiary za grzech, tylko służyć nam Bogiem, który przeszedł przez proces wcielenia, ludzkiego życia, ukrzyżowania i zmartwychwstania; symbolizuje to chleb i wino (Mt 26,26-28) – zasób życia, który nas posila, odświeża, podtrzymuje, pociesza i wzmacnia, dzięki czemu możemy zostać zbawieni aż do końca (Hbr 7,25).

C. Królewskie kapłaństwo Chrystusa służy walce z Bożym wrogiem i zaprowadzeniu sprawiedliwości oraz pokoju; dzięki temu może On służyć nam przetworzonym Trójjedynym Bogiem, który jest naszym codziennym zasobem i radością – w. 1-2; Rdz 14,18-20.

D. Boskie kapłaństwo Chrystusa służy temu, by zbawić nas do końca w Jego życiu i otoczyć chwałą, zbawić od ubocznych efektów śmierci, takich jak marność, jęczenie, wzdychanie, niszczenie, zepsucie i niewola; Jego boskie kapłaństwo jest brakiem śmierci, a obecnością życia – Hbr 7,25.28; Rz 5,10; 8,19.21.23.30.

III. Kapłaństwo i królewskość służą Bożemu obrazowi i panowaniu; kapłaństwo sprawia, że człowiek ma Boży obraz, a królewskość – że człowiek sprawuje Boże panowanie, które wypełnia Jego pierwotny zamysł:

- A. Stworzenie człowieka ma dwa główne aspekty: obraz i panowanie (Rdz 1,26); obraz odnosi się do Bożego wyrazu, zaś panowanie służy reprezentowaniu Boga i uporaniu się z Jego wrogiem.
- B. Kapłaństwo służy Bożemu wyrazowi; kapłani radują się Panem i stają się Jego wyrazem, przejawem, mieszkaniem (Jego duchowym domem, który jest Jego świętym kapłaństwem) – 1 P 2,5:
 - 1. Wątek „obrazu” to wątek kapłaństwa, gdyż Bóg może się wyrazić w swoim obrazie dopiero wtedy, gdy człowiek przybliży się do Niego i pozwala Mu przez siebie przepływać.
 - 2. Kapłaństwo służy kontaktowaniu się z Bogiem i zespłaniu się z Nim oraz przeobrażeniu i upodobnieniu do obrazu Chrystusa, przez co uzyskuje On swój wyraz – 2 Kor 3,18; Rz 8,28-29.
- C. Królewskość służy Pańskiej władzy, Jego panowaniu; królowie reprezentują Boga i Jego władzę oraz rozprawiają się z Jego wrogiem – Mt 28,19-20; Rz 16,20:
 - 1. Wątek „panowania” to wątek królewskości, gdyż król otrzymuje od Boga władzę, by dla Niego panować.
 - 2. Królewskość służy królowaniu w życiu (dzięki obfitości łaski i jej wewnętrznemu królowaniu) nad Szatanem, grzechem i śmiercią oraz reprezentuje Boga i Jego panowanie, mając na względzie Jego królestwo – 5,17.21.
- D. Odkupienie, które dokonało się dzięki krwi Chrystusa, uczyniło nas królestwem, kapłanami Jego Bogu i Ojcu – Obj 1,5b-6a.
- E. W tysiącletnim królestwie zwycięzcy będą kapłanami, czyli będą przybliżać się do Boga i Chrystusa, a także królami, tzn. będą władać narodami wraz z Chrystusem – 2,26-27; 20,4.6.
- F. Pokonani wierzący zostaną pozbawieni nagrody; po okresie karcenia w tysiącletnim królestwie będą oni jednak uczestniczyć w błogosławieństwie tej nagrody i służyć Bogu w kapłaństwie oraz reprezentować Go w królewskości jako Nowa Jerozaleń w nowym niebie i nowej ziemi – 22,3.5:

1. Gdy objawi się Nowa Jeruzalem, święte miasto będzie podobne do jaspisu (21,11.18a); jaspis oznacza Boży obraz, gdyż wygląd Boga przypomina jaspis (4,3); w świętym mieście woda życia – Duch życia – płynie i napełnia je Bogiem; spełni się zatem całkowicie Boży obraz, wyraz Boga.
2. Ci, którzy są częścią Nowej Jeruzalem, będą również władali jako królowie i na wieki sprawowali Bożą władzę – 22,5.

IV. Tron i rzeka wody życia w Ks. Objawienia 22,1 mówią o Chrystusie, który jest zarówno Królem, jak i Kapłanem:

- A. Jak wynika z obrazu Nowej Jeruzalem, władza tronu i społeczność życia, przepływ życia (w. 1), służą zbudowaniu świętego miasta; odpowiada to Ks. Zachariasza 6,12-13, gdzie mowa o urzędach: kapłańskim i królewskim, łączących się w osobie Jozuego i Zorobabela, którzy są typami Pana Jezusa, przez wzgląd na budowę Bożej świątyni:
 1. Rzeka wody życia, przepływ życia, to boska społeczność, w wyniku której następuje przesycanie i przepajanie Bogiem i Jego święte kapłaństwo nosi Jego obraz, Jego wyraz – 1 P 2,5.
 2. Tron Boga i Baranka to rządy i zwierzchnictwo Chrystusa, który jest ucieleśnieniem Boga; w rezultacie królewskie kapłaństwo ma Jego panowanie, Jego królestwo – w. 9.
- B. Kapłani zbliżają się do Boga, wchodzi do świętego świętych i dotykają się tronu Bożego oraz pozwalają Bogu, który jest rzekami żywej wody, płynąć poprzez nich i wpływać w innych (J 7,37-39a); kościół Boży buduje się jedynie wtedy, gdy od tronu płynie rzeka życia.
- C. W Liście do Hebrajczyków Chrystus – Kapłan przyprowadza wierzących do świętego świętych, czyli do społeczności z Bogiem (2,17; 3,1; 4,14; 5,6; 7,1); w Ew. Mateusza Chrystus – Król jest Emmanuelem, Bogiem z nami, który łączy Boga z człowiekiem i przynosi człowiekowi Bożą władzę (1,1.23; 2,6):
 1. List do Hebrajczyków mówi o budowaniu miasta (11,9-10.16; 12,22), a Ew. Mateusza o budowaniu kościoła (16,18); budowanie kościoła i miasta to jedno i to samo.
 2. Chrystus jest Kapłanem oraz Królem w związku z Bożą budowlą; w Chrystusie mamy do czynienia ze społeczno-

ścią kapłaństwa i władzą królewskości, przy czym i jedno, i drugie służy Bożej budowli; z jednej strony Chrystus wypływa do nas w społeczności życia ze względu na Boży obraz, z drugiej zaś poddaje nas władzy tronu ze względu na Boże panowanie.

- D. Pierwszy List Piotra 2,9 objawia, że odkupieni są „królewskim kapłaństwem”; „królewskie” oznacza, że mamy pozycję i władzę króla (tron), zaś „kapłaństwo” wskazuje na to, że mamy społeczność życia (rzeka wody życia).
- E. Każdy z nas powinien być królewskim kapłanem (w. 9), który doznaje przepływu życia od tronu; w każdym z nas powinien być wyraz zarówno kapłaństwa, jak i królewskości; Bóg zamierzył uczynić swój lud królestwem kapłanów (Wj 19,4.6; Obj 5,10).

V. W świetle Listu do Hebrajczyków 4,16 usługiwanie kapłana polega po prostu na przychodzeniu do tronu łaski, by otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę zapewniającą pomoc w stosownej porze:

- A. Winniśmy zestawiać List do Hebrajczyków 4,16 z Księgą Objawienia 22,1, gdzie mowa o tym, że rzeka wody życia wypływa z tronu Boga.
- B. Gdy przystępujemy do Boga, by patrzeć na Niego i mieć z Nim kontakt dzięki modlitwie w duchu oraz dotykać Jego tronu, doświadczamy Ducha, który płynie w nas i poprzez nas oraz udziela nam zasobu.
- C. Zasób ten, ten przepływ Ducha życia, jest pomocą w stosownej porze, czyli miłosierdziem i Bożą łaską; miłosierdzie i łaska odnoszą się do Boga, który płynie poprzez nas i którego zyskujemy.
- D. Pomocą w stosownej porze jest Bóg żywy, płynący, który wchodzi w nas i płynie poprzez nas, orzeźwiając nas, nawadniając i udzielając nam swego zasobu; ilekroć przez Pańską krew (Hbr 10,19-20) podchodzimy do tronu łaski i stykamy się z nim, Bóg płynie i odświeża nas oraz nawadnia, my zaś doświadczamy nieopisanej radości, bez względu na to, w jak trudnych okolicznościach się znajdujemy (1 P 1,8).

- E. Tron ten jest dla wierzących tronem łaski, a dla Bożego wroga tronem władzy; tron łaski odnosi się do kapłaństwa, a tron władzy do królewskości:
1. Z tronu Boga płynie rzeka wody życia, która udziela łaski (Obj 22,1) i rzeka ognia, który dokonuje sądu (Dn 7,9-10).
 2. Przepływ rzeki wody życia prowadzi do powstania Nowej Jeruzalem, miasta wody, natomiast rzeka ognia Bożego sądu wpływa do jeziora ognistego.
 3. Gdy mamy styczność z tronem łaski i pozwalamy, by przepływała przez nas woda życia, otrzymujemy miłosierdzie i łaskę ku pomocy w stosownej porze; możemy wówczas dotknąć się Jego tronu władzy, a On może osądzić w nas to, co niestosowne.
- F. Bóg chce, byśmy wchodzili do świętego świętych, swojego ducha, i mieli tam styczność z tronem łaski oraz pozwalali, by płynęła przez nas woda życia; przepływ ten wprowadzi nas w społeczność z Nim i sprawi, że zostaniemy zbudowani w Jego życiu i będziemy Jego mieszkaniem, duchowym domem, Jego świętym i królewskim kapłaństwem – 1 P 2,5.9.

PYTANIA DO POSELSTW:

7.

1. Przedstaw rozwój świątyni Bożej w Piśmie Świętym, a także bliski związek celu odwiecznej Bożej ekonomii z budowaniem Jego świątyni?
2. Wyjaśnij jakie znaczenie ma wizja męża jadącego na czerwonym koniu i stojącego wśród mirtów.
3. Wyjaśnij jakie znaczenie ma to, że Jahwe Zastępów jest Posyłającym i Posłanym.
4. Przedstaw od strony doświadczenia jak stosować Chrystusa jako fundament, kamień narożny i kamień szczytowy.

8.

1. Co znaczy gdy mówimy, że Boża budowla jest zespoleniem Boga z człowiekiem, zbiorowym wyrazem Trójjedynego Boga i powiększeniem Boga oraz jak powiązać takie zrozumienie Bożej budowli ze szczytem boskiego objawienia?
2. Co widzimy i uświadamiamy sobie w duchu na temat Chrystusa, który jest wszystkim w Bożej budowli i jaki wywiera to wpływ na nasze podążanie za Panem i życie kościoła?
3. Opisz znaczenie i doświadczenie Chrystusa jako kamienia z siedmiorgiem oczu Jahwe oraz wyjaśnij jak wiąże się to ze stawaniem się takimi samymi jak Chrystus w życiu, naturze i wyrazie służącym Bożej budowli, jak objawia to List do Rzymian, List do Hebrajczyków i Księga Objawienia.

9.

1. W jaki sposób trzy etapy prawdy na temat świecznika pokazują nam, że kościół jest powieleniem Chrystusa i odbitką Ducha? Jak stosujemy tę prawdę w życiu kościoła?
2. Opisz działanie siedmiu Duchów jako siedmiorga oczu (Jahwe, Baranka i kamienia) i siedmiu lamp ognistych, prowadzące do wzmocnienia wierzących ze względu na Bożą budowlę.

3. Odnieś wizję dwóch drzew oliwnych – dwóch synów oliwy – po obu stronach świecznika do doświadczenia przez wierzących zasobu Bożego, którego udzielają innym przez wzgląd na świecące świadectwo Jezusa.

10.

1. Dlaczego mowa jest o duchu w nawiązaniu do prorocत्व w Ks. Zachariasza 9–14?
2. Jaka jest natura Pańskiego przemawiania w Ks. Zachariasza?
3. Na czym głównie polega różnica między pierwszym a drugim przyjściem Pana?
4. Które z wydarzeń w świecie są oznaką Pańskiego poruszania?
5. Jak mamy się przygotować na ponowne ukazanie się Pana?

